

Tridsiata druhá nedeľa v období cez rok A

Mt 25, 1 – 13

12. november 23

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes máme na všetko špecialistov, preto neprekvapuje, že niektorí podnikavci objavili svoju príležitosť v organizovaní, pripravovaní svadieb pre iných. Sú rôzne príručky, portály na internete, dokonca tí bohatší si môžu najať aj firmu, alebo špecialistu, ktorí to všetko pripravia, „zorganizujú“ namiesto nich. Otázkou je, či takto dopredu do detailu naplánovaná slávnosť je ešte slávnosťou, ale to už je iný problém.

Každopádne na takejto perfektnej svadbe by sa asi nemohlo stať, že družičkám chýbal olej do lúč a museli ísť si ho nakúpiť. Ježiš svojim podobenstvom ale nechcel zlepšovať organizáciu svadieb, ale chcel poukázať na vnútorný postoj účastníkov svadby. A svadba je v tomto prípade obrazom nášho života. My sme Ježišom pozvaní premeniť náš život na slávnosť božieho kráľovstva.

V čom sa teda môžeme poučiť od družičiek dnešného evanjelia? Prečo tie družičky konali tak, ako konali; na čo sa spoliehali? Ich chyba – zjednodušene povedané - spočívala v tom, že sa spoliehali na olej tých druhých. Preto Ježiš hovorí: Bedlite, snažte sa byť na svadbu pripravení. Bedliť neznamena, že nemáme spávať - možno práve naopak: Ak sa budeme pridržať Ježiša, umožní nám to spávať lepšie, v pokoji, pretože budeme mať v živote dosť radosti a svetla.

Svadba je slávnosť, ktorá – ak má naozaj prekonať všedné, obyčajné dni - sa nedá „vyrobiť“ nejakým úsilím na poslednú chvíľu. Slávnosť súvisí s celkom, s tým všedným, nemôžeme ju vyčleniť z ostatného života, napriek tomu, že ho prekonáva a aj napíňa. Tak ako aj nedeľa ako siedmy deň je súčasťou celého týždňa – paradoxne práve tým, že sa z neho vymyká. Bohužiaľ, dnešný človek pre slávnosť, pre to, čo prekračuje realitu už nemá zmysel. Chce žiť dobre, šťastne, ale bez toho, čo by životu dávalo zmysel. Ak sa mu to nedarí, snaží sa to vylepšiť lepšou „organizáciou“ života, možno radami z motivačnej literatúry. Ak dnes ubudlo svadieb, je to aj odrazom toho, že dnešný človek už nevie skutočne sláviť, že stratil zmysel siedmeho dňa. Alebo slávenie sa mu zúžilo len vonkajšie veci: jedlo, alkohol, luxus. A zároveň namiesto chýbajúceho zmyslu sa zo sveta práce šíri pocit, že človek je len súčiastkou, ktorá keď sa opotrebuje, dá sa vymeniť.

Ježiš nám dnes hovorí, že svadba je aj slávnosť nášho života, my všetci sme na ňu pozvaní, ale záleží na nás, na našom duchovnom postoji. Ani v duchovnom živote sa nemôžeme spoliehať na to, čo niekto spraví za nás. Nemôžeme sa len viezť zotrvačnosťou, spoliehať sa, že spolu s ostatnými čakáme Ženícha pred svadobnou sálou. Kedysi sa veľa hovorilo o zvykovom chodení do kostola, ale mali sme na mysli skôr vonkajšie prejavy kresťanstva, viery. Otázkou je, či celý náš duchovný život, život našej duše, nášho ducha sa už nestal zvykovým. Či sa neuspokojujeme len prejavmi, ktoré sa dajú nejakým spočítať, odbaviť, či sa už len „nevezieme“ s druhými? V určenom čase zarecitujeme modlitbu, v ohlásenú hodinu navštívime chrám, možno sa aj vyspovedáme, či spravíme nejaký skutok, ktorý sa od nás vyžaduje. Ale vnútrajšok, srdce, duša, ktoré majú osvetliť celok nášho života, tomu už chýba. Môže takáto viera napraviť to, čo sa pokazilo mocou zla? To nie je viera, o ktorej hovoril Ježiš. Skutočná viera by nás mala posunúť bližšie k celku života, chce osvetliť, podobne ako slávnosť, celok nášho života. Nemali by sme sa preto uspokojiť len s vonkajšou náhradou slávnosti, so zvykom.

Ježiš chce, aby sme aj my s ním vošli na svadbu. Aby sme v živote boli bdelí, neboli nedbalí. Ježiš nám radí, zaobstarať si olej skutočného života. Nespoliehať sa len na olej tých druhých, na to, čo zadovážili predošlé generácie. Pretože ženích prichádza v noci, inak povedané v čase, ktorý sa nedá vopred vyrátať, vykalkulovať. Tam rozhoduje len to, či sme alebo nie sme pripravení.

Ježišu daj, aby nám teda nikdy nechýbal olej Tvojho svetla, ktoré nám umožní vojsť s Tebou na slávnosť Tvojho kráľovstva.

Viliam Arbet